ופעמים שהם פטורים מזה ומזה היך עבידא (חלקו את הנכסים ואח"כ חלקו את הבהמה חייבין בזה ובזה חלקו את הבהמה ואח"כ חלקו את הנכסים פטורין מזה ומזה) [א]חלקו(א) (א)הנכסים ולא חלקו הבהמה חייבין בזה ובזה חלקו הבהמה ולא חלקו את הנכסים פטורים מזה ומזה א"ר מנא הדא דאת אמר בשלא היתה הבהמה רוב אבל אם היתה הבהמה רוב הן הן עיקר נכסים ר' אבין אמר ר' שמי בעי מפני שעשיתן כאדם אחד אצל מעשר בהמה את פוטרו מן הקלבון א"ל לא שניא היא שהוא נותן סלע א' שלימה מעתה אפילו חלקו [ב]וחזרו ונשתתפו חייבין במעשר בהמה ופטורים מן הקלבון ותנינן חייבין בקלבון ופטורין ממעשר בהמה: ר' בא בשם אבא בר רב הונא היא שני אחים שירשו את אביהן היא שני גיסין שירשו את חמיהן (ב)לאיכן(ב) היו הקלבנות נופלין ר"מ אומר לשקלים רבי לעזר אומר לנדבה ר"ש שזורי אומר (א)(א)ריקוע זהב וצפוי לבית קודש הקדשים בן עזאי אומר שולחנין היו נוטלין אותן בשכרן ויש אומרים להוצאת דרכים:

הדרן עלך פרק באחד באדר

הלכה א מתני' (ג)מצרפין(ג) שקלים לדרכונות מפני משוי הדרך כשם שהיו שופרות במקדש (ד)כך היו שופרות במדינה בני(ד) העיר (ה)ששלחו את שקליהן ונגנבו או שאבדו אם נתרמה התרומה נשבעין לגזברין ואם לאו נשבעין לבני העיר ובני העיר שוקלין תחתיהן נמצאו או שהחזירום הגנבים אלו ואלו שקלים ואין עולין להן לשנה הבאה: **גמ'** ויעשו אותן מרגליות שמא תוזל המרגליות ונמצא ההקדש מפסיד כההיא דתנינן תמן וכולן(ו) (ו)נפדין בכסף ובשוה כסף חוץ (ז)משקלים [ג]ואין פודין בכלים (ח)וא"ר שמואל בר רב יצחק שמא יזלו הכלים ונמצא ההקדש מפסיד אוף הכא נמי שמא תוזל המרגליות ונמצא ההקדש מפסיד מתניתא בתקלין חדתין אבל בתקלין עתיקין לא כדא ותני כן (ט)עתיקין במקדש ואין עתיקין במדינה מתני' בש"ח אבל בשומר שכר לא כדא א"ר אבא (י)ואפילו תימר בש"ש נגנבו(ז) בלסטים מזויין אבדו (ב)כמי שטבעה ספינתו בים (ג)א"ר יוסטי ב"ר סימון אתיא כמ"ד תורמין(ח) (כ)על הגבוי ועל העתיד לגבות (ד)ברם כמ"ד אין תורמין לא על הגיבוי (ולא על הממושכן) ועל העתיד לגבות לא כדא: [ד](א)בני העיר ששלחו את שקליהם כו': א"ר אלעזר דר"ש היא דר"ש אומר קדשים שהוא חייב באחריותן כנכסיו הן א"ר יוחנן ר"ה היא משום שבועת תקנה. ע"ד דרבי יוחנן ניחא נשבעים לגזברים ואם לאו נשבעים לבני העיר ובני העיר שוקלים אחרים תחתיהן

קרבן העדה

בקלבון ובמעשר בהמה: **היך עבידא.** כמו היכי דמי: ה"ג חלקו את הנכסים ולא חלקו את הבהמה חייבין בזה ובזה חלקו את הבהמה ולא חלקו את הנכסים פטורין בזה ובזה. וכ"ה בבכורות פ"ט. והכי פירושו חלקו את הנכסים וחזרו ונשתתפו ולא חלקו בבהמה דבני קלבון הוו כשאר שותפין ובני בהמה הוו כתפוסת הבית: **הן הן עיקר נכסיו.** ואע"פ שחלקו את הנכסים ולא חלקו את הבהמה פטורין מקלבון: **רבי שמי.** פריך וכי מפני שעשיתן כאדם אחד אצל מעשר בהמה הואיל ולא חלקו נאמר שיהיו פטורין מן הקלבון אע"פ שלא נתנו שקליהן מן ירושת אביהן ואע"פ שהבהמות הן עיקר הנכסים אין לפטרן. כך למדתי ממגדל עוז בשם הר"מ מקולי ולא כהרא"ם ודבריו תמוהין: **לא שניא היא.** שאני הכא שהוא נותן סלע שלימה מאותן המעות שהיו מגיעין על חלקו הלכך הרי הוא כאילו לא חילקו: **ופריך מעתה.** לדבריך שעיקר הטעם שפטורים לפי שהוא נותן הסלע השלימה ממה שהוא מגיע על חלקו אפילו חלקו וחזרו ונשתתפו יהיו פטורין ואנן לא תנן הכי: **היא שני אחין וכו'.** כלומר אין חילוק כל שבא ממה ירושה הרי הוא כתפיסת הבית אע"ג שאינו בירושה דאורייתא ולא שקל המוטן בשבילם ויש פירושים אחרים בסוגיא זו וזו הנ"ל לפום פשטא דשמעתתא: **שולחנין.** שגבו השקלים במדינה כמ"ש הרמב"ם הן נטלו אותן בשכרן: **להוצאת דרכים.** להביא השקלים לירושלם: סליק פרק ראשון

הלכה א מתני' מצרפין שקלים לדרכונות. בני העיר שקבצו שקליהם יכולין להחליפן מדרכונות והוא מטבע של זהב להקל מעליהם משאוי הדרך: **שופרות.** תיבות שפיהן צר למעלה ומרחיב והולך כעין שופר כדי שלא יוכלו ליטול מהן כלום והיו עומדין בעזרה וכל אחד מביא שקלו ונותן בו: **במדינה.** בירושלם ולדברי הרמב"ם בשאר ערי ישראל: **ששלחו את שקליהן.** ביד שליח להוליכם ללשכה: **אם נתרמה התרומה.** שהיו רגילים לתרום מהקופות לצורך הקרבנות והיו תורמין על הגבוי ועל העתיד לגבות כדי שיהיה חלק בקרבנות אף לאותן שעדיין לא שקלו: **נשבעין.** שלוחים לגוזברים דהואיל ונתרמה התרומה על המעות הללו קודם שנאבדו הרי נעשו כאילו היו ברשות הגוזברים משעה שנתרמה התרומה עליהן וכשנגנבו או אבדו ברשות הגוזברים נגנבו או אבדו הלכך נשבעים השלוחים לגוזברים ונפטרים ואע"ג דאין נשבעין על ההקדשות בגמ' מתרץ לה: **ואם לאו.** שבשעה שאבדו עדיין לא נתרמה התרומה ברשות הבעלים אבדו הלכך נשבעין לאנשי העיר: **גמ' ופריך ויעשו אותן מרגליות.** כלומר יקנו מרגליות בעד השקלים ולא יצטרכו להוצאת הדרכים: **ומשני שמא תוזל המרגליות.** ויפסיד ההקדש: **כהדא דתנינן תמן.** בבכורות פ"ח: **וכולן נפדין וכו'.** כלו' וכל הנפדין כגון בכור אדם והקדשות נפדין בכסף ובשוה כסף חוץ מן השקלים שהבא לשקול מחצית השקל צריך שיתן אותו כסף נקי מטבע מצוייר ולא שוה כסף ותני וסייל דאף מעשר שני והראשון אינן אלא בכסף ולא שוה כסף: **ואין פודין.** מעשר שני בכלים: **מתניתא.** דתנן שהיו שופרות במדינה דוקא לתקלין חדתין לשקלים של שנה הבאה אבל לשוקלים הישנים מי שלא שקל אשתקד לא היה שופרות במדינה אלא צריך להביאן למקדש: **ותני כן.** ותניא נמי הכי: **עתיקין במקדש.** כדתנן לקמן פ"ו וגירסת הרמב"ם נראה ותני כן עתיקין במקדש ועתיקין במדינה ולשון קושיא היא וכי תנן הכי: **מתניתין.** דתנן נגנבו או שאבדו נשבעין ופטורין מלשלם דוקא בשומר חנם איירי: **אבל בשומר שכר.** אינו בדין זה אלא משלם בגניבה ואבידה ואינו נשבע: **ליסטים מזויין.** גנב מזויין דאונס הוא ולשמירה זו לא קבלו עליהם: **ברם כמ"ד וכו'.** אבל למ"ד אין תורמין על הגבוי אפי' נתרמה התרומה נשבעין לבני העיר והן שוקלין אחרים תחתיהם: **דר"ש היא.** הא דתנן דהשומרים נשבעין אתיא כר"ש: **דא"ר ש.** במסכת שבועות קדשים שהמפקיד חייב באחריותן כדידיה דמיין ה"נ כיון דחייבין בני העיר לשקול תחתיהן כלאו ההקדשות ניחא אבל לחכמים אין כאן שבועה דאין נשבעין על הקדשות: **משום שבועת תקנה.** מדאורייתא פטור לגמרי ורבנן הוא דתקון לה שלא יזלזלו בשמירת ההקדשות: **ה"ג ע"ד** דר"י ניחא נשבעין לגוזברין ואם לאו נשבעין לבני העיר משום שבועת התקנה אלא לר"א נשבעין לבני העיר ובני העיר שוקלין אחרים תחתיהן הדא היא דר"ש אלא נשבעין לגוזברין

ריבב"ן

מתני' א' דרכונות. כמו דרכמוני זהב בספר עזרא: **מפני משוי הדרך.** להקל מעליהן. ירושלמי ויעשו אותן מרגלית כלומר מכל השקלים יקנו מרגלית ויקלו ממשואוי' יותר. ושני שמא תוזל המרגלית ונמצא ההקדש מפסיד אבל הדרכונות אין לחוש שמא יחלו מהן המטבעות היוצאין בירושלים: מתניתא בתקלין חדתין אבל בתקלין עתיקין לא כדא כלומר בתקלין עתיקין מותר לקנות מרגלית ולא חיישינן שמא תוזל שאין באין אלא לחומת העיר ומגדלותיה: **בני העיר ששלחו את שקליהן אם נתרמה התרומה.** מן הכסף שבלשכה ונתנוהו בקופות דתניא בתוספתא פרק ב' תורמין על המשכון ועל הגבוי ועל העתיד לגבות נמצא שאותן השקלים ברשות הקודש איתינהו ונגנבו או נאבדו נשבעין לגוזברין שההפסד להקדש ואם תאמר והתנן בשבועות אין נשבעין על ההקדשות דרעהו אמר רחמנא ולא הקדש ואמרי' בפרק הזהב אמר שמואל הכא בנושא שכר עסקינן ונשבעין ליטול שכרן אי הכי נשבעין לגוזברין נשבעין לבני העיר מבעי ליה אמר רבא נשבעין לבני העיר במעמד הגוזברין כי היכי דלא ניחשדינהו שלא הפרישו שקלים אי נמי כי היכי דלא ניקרינהו פושעים והא נגנבו או אבדו קתני ושומר שכר חייב בגניבה ואבידה והכא נמי דלא משלמי דשומר שכר פטור לשלם להקדש דכי יתן איש אל רעהו כתיב ולא הקדש אגרייהו מיהא לפסוד אמר רבא נגנבו בלסטים מזוין אבדו שטבעה ספינתו בים דהוי אונס ושומר שכר פטור באונסין ר' יוחנן אמר הא מני ר' שמעון היא דאמר קדשים שחייבין באחריותן נשבע עליהן בפרק מרובה אמר ר' שמעון קדשים שחייבין באחריותן חייב שאינו חייב באחריותן פטור לענין תשלומי כפל ומדחייב הגנב כפל כממונו דמי. הכי נמי לענין שבועה. האינח עד שלא נתרמה התרומה משנתרמה התרומה קדשים שאין חייב באחריותן ניהו דתנן תורמין על האבוד ועל הגבוי כו' אמר ר' אלעזר שבועה זו תקנת חכמים היא שלא יזלזלו בהקדשות פי' שלא יזלזלו בשמירתן נשבעין לבני העיר הואיל

תקלין חדתין

היך עבידא. היכי דמי: ה"ג **חלקו את הבהמה ולא חלקו את הנכסים פטורים בזה ובזה.** דכיון שחלקו בבהמה וחזרו ונשתתפו ה"ל לענין מעשר בהמה כשותפין ופטורין ממעשר ונכסים שלא חילקו עדיין שם תפוסת הבית עליהן ופטורין מקלבון והא קמ"ל דסד"א דלא נקל כולי האי דכיון דחלקו בבהמה נזיל לחומרא ונימא גלו אדעתייהו דלמיפלג בנכסים נמי קיימי ולחייבו בקלבון קמ"ל הכי מפרש לה בבכורות (נו ב) חלקו את הנכסים וחזרו ונשתתפו דלגבי קלבון הו"ל כשותפין וחייבין ובבהמה דלא חלקו הו"ל עדיין שם תפוסת הבית על הבהמות וחייבין בזה ובזה: **הדא דאמרת.** דכשחלקו הנכסים לאחד דחייבין בקלבון שלא היתה הבהמה שוה יותר מהנכסים: **הן הן עיקר נכסיו.** ואפי' חלקו הנכסים ולא הבהמות פטורים מקלבון דבתר רובא אזלינן: **ר"ש בעי.** אמתניתין פריך דקאמר לא חלקו פטורים מן הקלבון: **לא שניא היא.** כלומר וכי לא שניא הוא דכיון דלא חלקו נותן סלע א' שלימה דעדיין קיימא תפוסת הבית ולא חשיב כהלואה: **אפילו חלקו ונשתתפו.** דנותנין נמי סלע א' שלימה יהיו פטורין מן הקלבון ומשני ר' ביבי הוא שני אחין הוא שני גיסין כלומר כיון שחלקו אף שאח"כ נשתתפו הוו כאחרים לענין חיוב קלבון: **רמ"א לשקלים.** ר"מ לטעמיה דאמר לעיל כשם ששקלי תורה כך קלבונו תורה: **שולחנין.** שגבו השקלים במדינה הן נוטלין אותן בשכרן: **להוצאת דרכים.** להביא השקלים לירושלים וי"מ להוצאות דרכים של השלוחים שהיו תחילה במדינה והולכים אח"כ למקדש: הדרן עלך באחד באדר

מתני' מצרפין שקלים לדרכונות. בני העיר שקבצו שקליהם יכולים להחליפן בדרכונות והוא מטבע של זהב להקל מעליהם משאוי הדרך: **שופרות.** תיבות שפיהן צר למעלה ומרחיב והולך כעין שופר כדי שלא יוכלו ליטול מהם כלום והיו עומדים בעזרה וכל א' מביא שקלו ונותן בו: **במקדש.** מקדש ממש ומדינה היינו בכל העיירות דבירושלים לא היו צריכין להשופרות היו קונין להוליך למקדש: **ששלחו את שקליהן.** ביד שליח להוליכם ללשכה: **אם נתרמה תרומה.** מן הקופות שהיו תורמין לצורך הקרבנות על הגבוי ועל העתיד לגבות כדי שיהיה חלק הקרבנות אף לאותו שעדיין לא שקלו: **נשבעין השלוחים לגזבר.** דהואיל ונתרמה התרומה על המעות הללו קודם שנאבדו הרי נעשו כאילו היו ברשות הגזברים משעה שנתרמה וברשותם נגנבו הלכך נשבעים לגזברים שבועת השומרים: **ואם לאו.** שבשעה שאבדו עדיין לא נתרמה התרומה ברשות הבעלים אבדו הלכך נשבעים לבני העיר ופטורים: **שוקלין אחרים תחתיהן.** שהשקלים הראשונים ששקלו לא עלו להן: **גמ' ויעשו אותן מרגליות.** מרישא פריך אמאי אין מצרפין למרגליות שהוא קל יותר: **תוזל המרגליות.** וכן נכל שוה כסף אבל טיבעא לא זייל: **וכולן.** לעיל קתני אתם הדברים שצריך לפדותם כגון בכור אדם ודומיהן וקאמר וכולן נפדין וכו': **מתניתין.** דקתני שהיו שופרות במדינה דוקא לתקלין חדתין דהיינו לשקלים של שנה הבאה אבל לתקלין עתיקין דהיינו למי שלא שקל אשתקד לא היו שופרות במדינה אלא צריך להביאן למקדש דוקא: **מתני'.** דקתני נגנבו ונאבדו נשבעים השלוחים ופטורים מלשלם: **אבל בשומר שכר אינו כדין זה.** דש"ש אינו נפטר בשבועה אלא חייב בגניבה ואבידה: **בלסטים מזוין.** דהוי אונס ובאונס אפילו ש"ש פטור אם נשבע שנאנסה: **אתיא כמ"ד.** מתני' דמחלק בין נתרמה קודם שנאבדה או לאחר שנאבדה: **על הגבוי.** שבני העיר גבו ומסרום ליד שליח: **לא כדא.** דלדידיה אפי' נתרמה התרומה קודם שנאבדה כיון דאין תורמין על הגבוי לא נכנסו המעות הללו לרשות הגזבר וברשות בני העיר קיימא ונשבעין לבני העיר שוקלין אחרים תחתיהן:

דר"ש היא. הא דתנן במתני' דהשומרים נשבעים דר"ש היא דאל"כ הא קי"ל אין נשבעין על ההקדשות: **שבועת תקנה.** כדי שלא יזלזלו השומרים בשמירת הקדש אבל מדאורייתא

משנת אליהו

הלכה א כשם שהיו שופרות במקדש כו'. עיין מ"ש בפי' כאן הוא לשון מרן הגאון שהיה שינתו כן כוה בכולא ש"ם דלא כהמפרשים והדבר מוכרע ממקומו ועי' תוי"ט פ"ק מתני' ג' ד"ה במדינה: **כהדא דתנינן תמן כו'.** יל"ג ואין פודין בכלים דלא אידכר שם והכל בכלל שוה כסף דליך אחריני ואלו נפדין בכסף חוץ מהשקלים יגרם שמא יזלו היינו השוה כסף וה"נ שמא תוזל המרגליות כו': **ותני כן עתיקין כו'.** הרמב"ם רפ"ג דשקלים כתוב כתב דגם במדינה היו שנים ועי"ל גי' אחרת היה לו בירושלמי ועי' תוס' יו"ט: **מתני' בשומר חנם כו'.** ודברי הרמב"ם בפירושו כאן ובחיבורו פ"ג דשקלים אינם מובנים כלל. שסידר בנה שלימה שם הלכה ח' דינא דבני העיר ששלחו ע"י שומר חנם דנשבע להם לשלם וכן משלמין לשלם אף אם נתרמה התרומה קודם שנאבדו דלא מחלק שם ובהלכה ט' סידר כל הסוגיא דשומר שכר ומחלק בין נתרמה קודם לאחר כן. וכבר תמה מרן כ"מ וכתב דמסברתו למד זאת. ואין זה דרכו של הרמב"ם לפתוח בחיבורו מסברתו אם אינו סוגיא בגמ'. ובקי"ע הבין כגע"ג ונגלה לעע"ד כוה לפרש אליבי' דהרמב"ם כל סוגיא זו דירושלמי ודבבלי שהי' לו שיטה אחרת ואלו ב' ההלכות מתם ב' הסוגיות. בבלא דשבועה סוגיין דירושל'. ובא שניה סוגיא דבבלי ילא פליגי אהדדי ולכן פסק כתרווייהו כדרכו בכ"מ. דבסוגיין סתמא דתלמודא מוקי בשומר חנם כלומר מתני' בש"ח ובש"ש צריך לאוקמי בלסטים מזוין וקשיא דמתני' ניחא להו ור' אבא והוא דמלא גוונא לאוקמי גם בש"ש כמ"ש אפילו תימא כו' ולהכי לא סליק אדעתייהו לפרושי רומי' דאין נשבעין על ההקדשות. אר"א דר"ש הוא דר"ש קדשים שחייב באחריותן נכנסין כן. וי"ל דלדידי' בש"ח ואסתמא דסייל"ל דגמ' קאי ולא תקשי מתמתי' דכ"ח דאין נשבעין להקדש מוקים לה כר"ש. והכא חייב באחריותן אף בנכסי"ב דנתרמה קודם שנאבדו דנהי"ט ששנו בשמירתם לבה"ח ולכן עכ"פ נשבעין יכן משלמין גם כן אף כשנתרמה קודם שנאבדו וכמ"ש הרמב"ם בפירושו להדי'. ובמתני' לא חילק אלא אם נשבעין לגוזברין או לבני העיר ונפקא מינה למספרש לקמן בסוגיא אבל משלמין בין כך ובין כך ונוה ניחא בסגנון מרן הכ"מ דמ"ש ושוקלין אחרים כי' קאי גם ארישא ולכן לא פריך הכא כדפריך בבבלי שם לאוקמתא דהא מני ר"ש תינח עד שלא נתרמה כו' אבל משנתרמה קדשים שאין חייב באחריותן הוא. דסבירא ליה דבסכ"ג שנתנו לבה"ח אף בנתרמה חייב באחריותן ובלקתן ור"יל ד"ה היא. דאף דבלאמת דבסכ"ג חייב באחריותן ובלאחר ר"י גופיה לקמן דפרים שקלו ואבד חייב באחריותן עד שיתפוס לגזבר רק גם שחייב

מסורת הש"ס

א) בכורות נו ב, ב) תוספתא פרק א' ועי' מנחות קח א, ג) בכורות נא א, ד) ב"מ דנ"ז כ יומא דס"ה א, ה) בכורות מט ב, ו) אמר, ז) עי' ב"מ נח א, ח) כתובות קח א,

◆

עין משפט נר מצוה

לח א מיי' פ"ו מהל' בכורות הלכה יא ופרק ג משקלים הלכה ה והשגות:
לט ב מיי' פרק ג משקלים הל"ו והשגות:
א ג מיי' שם פ"ב הלכה ד:
ב ד מיי' שם הל"א:
ג ה מיי' שם פ"ב הלכה ח ט:
ד ו מיי' פרק יא מבכורים הלכה ו טוש"ע יו"ד סי' שה:
ה ז מיי' פרק א משקלים הל"א:
ו ח מיי' שם פרק ב הל"א (בהיפוך):
ז ט מיי' שם פרק ג הלכה ט:
ח י מיי' שם פ"ב הלכה ט:

◆

נוסחת הבבלי

(א) ריקועי פחים ליפוי כו': (ב) כמי שטבעה ספינתו כו': (ג) א"ר איסטי' בן סימון: (ד) ברם איא מאן דאמר אין כו':

◆

הגהות הב"ח

(א) בני העיר ששלחו את שקליהן:

◆

הגהות הגר"א

[א] חלקו הנכסים וכו'. כצ"ל ועיין בק"ע: [ב] צ"ל אפי' חלקו ונשתתפו פטורים מן הקלבון והשאר נמחק, וה"פ אפילו חלקו ונשתתפו דנותנין נמי סלע א' שלימה יהי' פטורין מן הקלבון ומשני ר' ביבי וכו': [ג] ואין פודין בכלים ל"ג: [ד] בני העיר וכו' ל"ג לה:

◆

גליון הש"ס

[א] עי' בריטב"א שבועות דף י' ע"ב וברש"י שם: